

רכב+ בודק

תקלה. יש לנו לקוחות עם קילומטראו' גדור יותר בגו ואין שום בעיה. המ��חות עמידות מאוד לשטח וזעועים. מיכל הגז עשויל פדרה עבה מאד וברמת ההגנות הוא בטיחותי יותר מכל לבניין".

חברת "נענע" פתרונות מתקדמים לרכב" מוקמתה במערב ואשון לציון. החברה פעילה בתחום השטח ועוסקת גם בהתקנת מיגנונים והגבות. האחריות שהחברה מעניקה לרשת הפסבה לגז היא למשר שנתיים. ההסבה, כפי שקבע משרד התחבורה, לא מפירה ולא פוגעת באחריות המקורית של יצרן הרכב. נפח מכיל הגז נע בין 40 ל-120 ליטרים.

אחרי ההתקנה ניתן, בלחיצת כפתור, לעבר בין מבנים למסוף בניין.

המשמעות למטיילים רציניים היא אפשרות לטיל ולטוחים ארכיים יותר בעלי להויה תלויים בתקנות דלק. לא שיש לנו ארץ גודלה כל כך ובכל זאת זה נעים לדעת שהרכב פחות תלוי בנקודות תדרוק קרובות. המערכת דרושת טיפול תקופתי פעם ב-15,000 ק"מ. עלות טיפול כזו, בכספי של נענע גז, היא 200 שקל. הביצועים של רכב שטוחולק בגו אינם נמכרים יותר בהשוואה לתדרוק בכינוי, צrichtת הדלק, לעומת זאת, עשוייה להיות גבולה 5-7 אחוז בהשוואה לבניין. הערך הזה וניח על רקע ההפרש הדרמטי במחיר הדלקים - כ-4 שקלים לליטר לנין מול כמעט 8 שקלים לליטר בגז. בישראל פרשות מעלה 84 תחזות דלק שמאפשרות תדרוק בגו. הרשות המובילה בתחום היא דור אלון - שמחזיקה 38 תחזות לתדרוק בגו.

ומה לגבי איסור כניסה לחניונים? אברاهמי: "יש חניונים בעלות פרטיה שלא נתונים להיכנס. בעניין זה נושא של עלות מול תועלות ואפשר לבלכת קצת ברגל. חוץ מזה שנחניונים רבים הולכים לקראת המתדלקים בגו ומתキンנים מערכיות אוורור שמאפשרות חניה רכב כזה. חניונים רבים פתחו לאחרונה חניון עליון מוקהה כדי לחתת פתרון לסוגייה הזאת".

ומותרם בטיל. ברבות מארצות הניכר, השטחים הללו מיושבים הם פרטימ, מגדרים ואסורים בנסיעה. הוצאות של טיל סוף שבוט בשטח האמור מאוד. רכבי שטח בשנתיים לאחרונות ובעיר בגליל סעיף הדלק. רכבי שטח עם מנועי דיזל עושים 8-11 ק"מ לליטר. אבל אחים עם מנועי בנזין גמעו בקצב רצחני של 5-6 ק"מ לליטר ברגע שימושיים LOW והשיטה נעה קשה - הזריכה עשויה להיות גורלה אף יותר או מה עושים? רבים מבבעלי הכביש-שטח עם מנועי בנזין בחו"ל בפתרון של הסבה לגז. המשמעות היא שעל כל ליטר דלק הם חוסכים ארכובה שקלים - ההפרש בין מחיר ליטר בנזין 95 לליטר גז.

דוגמא טיפוסית: יונדראי טסון 4X4 בנזין, מנוע 6 צילינדרים בנפח 2.7 ליטרים עושה במוצע 6 ק"מ לליטר. הוצאות הדלק ל-18 אלף ק"מ בשנה הן 3,000 ליטרים בלבד - 24,000 שקל בשנה. החיסכון בשימוש בגז פחימני מעובה, במקורה זה, מסתכם ב-12,000 שקל. עלות ההסבה לגז היא כ-8,500 שקל כולל מע"מ והמשמעות המعيشית היא החיסכון כבר משלחי השנה הראשונה לשימוש. יונדראי טסון הוא רכב השיטה הנפוץ ביותר בארץ בהסבה לגז", אומרת אפרת אברהמי, מנהלת השיווק של "נענע" פתרונות מתקדמים לרכב", החברה המובילת בארץ בהسبות רכבי שטח לגז, "אבל יש גם הרבה להשוואה ג'יפ רנגלר, ג'יפ צ'רווקי, לנדוובר דיסקברי, טויוטה FJ ואחרים".

ומה יקרה אם המושלה תחילת מוס על הגז? אברהמי: "אם אם המס על הגז יעלה בצורה דרמטית הפער בין הבניין לגז עירין ישאר כלכלי". מה לגבי רמת האמינות ושבירות התקלות אחרי תחליך הסבה לגז? "הבעלים של החברה, עופר בן שושן, עשה כבר 150 אלף קילומטרים בראנגלר המושב לגז שבעולתו ולא נרשמה אף

בשיטה, תנו גז

רכבי שטח הם שתיניים בנזין ידועים. כל כך שתיניים שהביקוש שלהם בשוק היד שנייה צנחה מאוד בשנתיים האחרונות. הפתרון הוא הסבה למדלק בגז שמחירו ליטר זול ב-50% בהשוואה לבניין | שחר בן-פורת

הימים בהם חנה תחת כל עץ רענן וכשיופל כל גבעה איסוזו טרופר, ניסאן טראנו ובהמשך מיצוביישי פאג'ו וטויוטה לנדרודור חלפו וכונראה לא יהוו. הישראלים פחות קונים רכבי כביש-שטח גודלים וכבדים. בשנתיים האחרונות יש מעבר ברור לרכיבי כביש-שטח קלים יותר, שמעניקים את הפהוה והרצואהibili להיות גדולים, מגושמים ויקרים. קרדים - לא רק במחair הרכישה אלא גם בעליות האחווה וב勠יקר בסעיף הדלק. ומה לגבי טיליים? רוב הרכשים של רכבי כביש-שטח חדשים כלל לא מטילים בשטח ולהוכחה - מרבית הרגמים של יונדראי 35Ax, קיה ספורטא'ו, וניסאן קשיי נמכרים בהגעה קדמית בלבד ולא בהגעה של 4Ax. למורות הכל, ח'י ובווט בישראל גרעין קשה של ג'יפאים. הם האוחבים להעמיד את הפקלאות ואת המשפחאה או את החברים ולמצאת לשיטה. אפשר להבין את השגעון זה שליהם - בישראל, להבריל מצפון אמריקה ומערב אירופה, רוב השטחים הפתוחים, הלא מיושבים, הם בבעלות המדינה

